

(Skämta ej.doc)

Brev till nyomvända
IV Varning för synden
2 Skämta ej

Genre

Bakom detta avsnitt anar jag ett mer eller mindre spontant hållet infallsrikt förmaningstal till unga kristna. Som alltid när EG talar eller skriver är kärnan fast, det nya livet i Kristus.

Avsikten

Avsikten att påminna om att kampen för själens frälsning är det som skall uppfylla en kristens inre. Visa att mot "tillbörliga skämt" står Mästarens frid.

Samtidskritik

Man anar att EG inte är ngn samhällsomstörtare. Tar upp motivet med konungens banér och fosterlandet i positiva termer. Talar om större upplysning (sic) åstadkommit att konungens hovnarrar bytts ut mot rådgivare.

Stycke för stycke

»Intet dåligt tal gånge ur
din mun.» Ef. 4.

Till och med »kristliga» författare tala om tillbörligt skämt. Men det är svårt att skilja mellan det tillbörliga och det otillbörliga härutinnan. Vad vi med visshet veta, det är, att skriften varnar för skämt och gyckel och ställer det i jämbredd med sådana synder, som icke må nämnas, bland de heliga. Men skörlevnad och all orenhet eller girighet må icke ens nämnas bland eder, såsom det anstår heliga, och skamligt väsende och dåraktigt (eg. narraktigt) tal eller gyckel, vilket allt icke höves, utan hellre tacksägelse. Ef. 5:4. Intet dåligt tal gånge ut av eder mun. Ef. 4:29.

Så här är det

Tillbörligt med skämt påstås det, men skriften ställer gyckel i bredd med skörlevnad, orenhet o girighet.

Det ligger i de ungas natur att vilja roa sig, och det skulle vara mördande för den glättighet, som utgör det unga livets blomma, att truga på dem en trumpen religion. Ingen människa kan hava flera skäl att fröjdas än unga troende. Men varken Jesus eller hans apostlar efterlämna såsom arv åt församlingen »det tillbörliga» skämtet, och så vitt jag känner min bibel, har ingen av dess författare kryddat sitt tal med religiösa kvickheter. Låt vara att bibelns författare understundom använda helig ironi och framställa sitt budskap under många bilder och liknelser. Det ligger dock alltid en allvarlig tanke i deras tal. Ingen har talat för att roa samtiden eller för att tillfredsställa det avfälliga hjärtats törst efter någon förströelse. Vem vågar med sin hand på den heliga skrift försvara ett lustigt, löjeväckande och dåraktigt väsen.

Det är sålunda orätt enligt Guds ord och Jesu Kristi Ande att skämta.

Visserligen

Visserligen är kristendomen ingen trumpen religion.

Men

Men bibeln allvarlig inte förströelse. Det är sålunda orätt enligt Guds ord och Jesu Kristi Ande att skämta.

Skämt är ett förnekande av den troendes liv och principer. Vid krigslekar kan soldaten urskuldaskas, om han tager ett språng utom krigsreglerna eller spelar någon lustig komedi med kamraterna; men har han gått ut för att strida under sin konungs baner för sitt fosterland, kan ingen överse med hans lekar och skämt under pågående strid. Hela bibeln visar, att det kristliga livet alls icke är ett skämt. Det är en strid. Och ingen av den stora vitklädda skaran (Uppb. 7) har skurit sina palmer i ungdomens lekar eller under en glad afton med vänner och bekanta. Nej, de hava kommit ur den stora bedrövelsen, och — kämpande intill blods emot synden (Ebr. 12) — hava de tvagit sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod. Därför äro de inför Guds tron. Tror du, att soldaten, som Napoleon upphöjde till kapten, dansade eller dukade upp någon lustig historia för kejsaren, och därför vann så hastig befordran? Nej, han vågade livet för sin härskare.

Det kristna livet är en strid, inte ett skämt.

Unga vänner! Vakten eder för den ytliga ande, som råder bland många Kristi bekännare i vår tid. Tag icke allt för gott, som går under namn av kristligt, och tänk aldrig, att du kan skämta och vara litet rolig, därför att andra göra så. All synd är orätt, även om en kristen begår den, och därför bör du akta Guds egen röst mer än dåliga exempel. Till min sorg har jag sett någon s. k. fri predikant, som bröt det konservativa allvaret, bliva en intressant gyckelmakare, som ansågs vara outhärlig för fester och roliga möten. Men en onykter ande är lika mördande för själen som alkoholen för kroppen.

Förmaning

Hur skulle det taga sig ut för en del nykterhets- och festtalare i vår tid, vilkas föredrag mindre avse själens frälsning än framkallande av applåder och skrattsalvor — huru skulle det te sig, fråga vi, om Jesus från Nasaret infunne sig på en dylik sammankomst? Och hurudan verkan skulle hans uppenbarelse hava på dem, som äro samlade för att hava en »trevlig afton»? Ett utmärkande drag för vår tid är en avskyvärd blandning av »synd och högtid». Litet religion vill den ogudaktiga världen också hava; men vad skall Herren Jesus tänka om den, som har kommit från lekar och skämt till ett bönemöte för att vittna om härlig frälsning? Vem har lagt bryggan mellan teatern och Lammets tron? Skulle du med fröjd kunna möta Jesus, om han komme helt oförmodat, medan du i din ungdomsyra lekte med likasinnade kamrater?

Hur skulle det vara om Jesus infunne sig när vi håller på med vår avskyvärda blandning av "synd och högtid"?

Min unge vän! Du anar icke satans list. Ungdomstiden är den tid, då man lätt tager intryck. Vakta dig! Det kan ej beräknas, huru många som fallit i djävulens garn, tjusade av ungdomens lustar genom skämt och gyckel. Var glad, men synda ej.

Akta dig

Vi kunna nog göra en middag trevlig utan skrattsalvor, och tebordet behöver ingen »kristlig roman». Det finns bättre medel att höja det arma hjärtats liv. »Frid vare eder!» säger den store Mästaren, efterlämnande ett större arv än alla tiders furstar och prelater.

Att vara så genomträngd av Kristi liv genom lydnad för hans vilja, att man bär friden av ett älskande och helgat hjärta med sig till varje samkväm, är tusenfaldigt mer än en uppodlad talang att kunna roa andra.

Alternativet Jesu frid

I gamla tider hade konungen en hovnarr, som genom kvickheter och lustiga upptåg roade honom och hans gäster. En större upplysning har gjort anden mera allvarlig och insatt *rådgivare* i stället för hovnarr. Man är upptagen med allvarliga ting, sedan samhällets barnaålder förrunnit.

Ett infall

Så äro dagarna för Jesu ankomst avsedda att genom en allvarlig Herrens tuktan fostra och uppenbara »Gudssönerna». Människosönens rike är ej en boningsort för gyckelmakare. Och i Andens ämbete finns ingen »hovnarr».

En kristens uppdrag en sista gång

Tillsammantaget

Tillsammantaget godtar EG inga mellanlägen. Han kräver hängivenhet och överlåtelse och förutsätter följdverkningen Jesu Kristi frid. Detta leder i sin tur till krig mot synden i väntan på Jesu Kristi återkomst. Med den inställningen finns inget utrymme för skämt och tidsfördriv.

Den sin hållningen belägger han som biblisk genom följande bibelcitat.

Joh 14:27 s 221 Frid efterlämnar jag åt eder, min frid gifver jag eder; icke gifver jag eder såsom världen gifver. Edert hjärta vare icke oroligt, ej heller försagt.

Ef 4:29 s 219 *Intet dåligt tal gånge ut af eder mun*, utan det som är nyttigt till uppbyggelse, där så behöfves, att det må vara dem tacknämligt, som höra det

Ef 5:4 s 219 Och skamligt väsende och dåraktigt tal eller gyckel, hvilket allt icke höfves, utan hellre tacksägelse.

Hebr 12:4 s 220 Ännu hafven I icke ända till blods emotstått under kampen mot synden.

Rom 8:19 s 222 Ty skapelsens trängtan sträcker sig efter Guds barns uppenbarelse.

Upp 7:14 s 220 Jag svarade honom: "Min herre, du vet själv det." Då sade han till mig: "Dessa äro de som komma ur den stora bedrövelsen, och som hava tvagit sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod.

Upp 7:9 s 220 Därefter såg jag, och se, *en stor skara*, som ingen kunde räkna, af alla folkslag och stammar och folk och tungomål, stående inför tronen och inför Lammet, klädda i hvita fotsida kläder, med palmer i sina händer.